

[Gudiksen.]

skud og ligeledes i Aar faar Tilskud, var det i Virkeligheden for at bøde paa Mangler ved Loven af 1933 og Udligningsloven af 1937. Det er en fuldstændig forkert Opfattelse af disse Love. Det ærede Medlem Hr. Bækgaards Parti var selv med til at gennemføre Loven af 1933 med konjunkturbestemt Rente og med de Principper, som ligger deri, saa jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem kan mene, at de Tilskud, her er Tale om, gives for at bøde paa disse Love. Nej, vi fordeler netop Udgifterne efter Loven af 1933, og vi faar delvis Pengene af Udligningsfonden. I Fjor var det 5 Mill. Kr., i Aar kun det halve. Udligningsloven kommer altsaa netop Amtskommunerne og dermed Skatteyderne til gode i en vanskelig Tid, og de faste Ejendomsskatter bliver nedsat. Jeg forstaa derfor ikke rigtig den Kritik.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard talte ogsaa om Udligningsloven. Ja, der støder vi paa det, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard rent principielt har en anden Opfattelse af, hvordan Skatterne skal ligge her i Landet. Det kom tydeligt frem navnlig i det sidste, det ærede Medlem sagde om, at der ikke burde skydes en Skatteprioritet ind. Dermed er jo egentlig klart og tydeligt sagt, at de Principper, som Regeringspartierne arbejder efter, hvorefter Staten skal have 1ste Prioritet — vi har jo haft en fast Ligning op igennem Tiderne, fra 1926, 1933 o. s. v., 1937 —, dem hylder det ærede Medlem Hr. Korsgaard ikke, og det kan vi ikke forandre noget ved. Jeg mener fremdeles, som jeg ogsaa sagde i min Indledning, at selv om Amtsbeskatningen maaske kan siges at være noget ensidig, er det alligevel en Beskatning, som vi ikke ønsker at gaa bort fra, og jeg mener, at hverken Loven af 1933 eller de ekstraordinære Love om Tilskud paa 5 Mill. Kr. i Fjor og i Aar rører ved Principperne, som jeg i alt Fald for mit Vedkommende lægger megen Vægt paa og fremdeles mener er rigtige.

Bækgaard: Det ærede Medlem Hr. Gudiksen var forbavset over mine Udtalelser om, at Hensigten med Loven af 1933 saavel som med det foreliggende Lovforslag var at bøde lidt paa den tyngende Ejendomsbeskatning, som vi har. Det synes jeg ikke det ærede Medlem behøver at være forbavset over. Det er i alt Fald min Opfattelse, at Formaalet er at lette disse høje Ejendomsskatter, som navnlig tynger paa Grundværdierne og ikke tynger mindst

haardt i en vanskelig Tid for Landbrugerne. Det rører ikke ved Principperne, det er meget rigtigt, men med de gældende Principper tynger Skatterne for haardt, og saa letter man dem ved at vedtage disse Love. Derfor kan vi godt hver for sig have Principperne i Behold, men min Opfattelse er altsaa den, at Principperne i den nuværende Ordning nok kunde trænge til en Revision.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg havde egentlig ikke troet, at det høje Landsting kunde diskutere saa længe om et Lovforslag, som alle er enige om, men der er fremsat enkelte Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som jeg er nødt til at svare paa, fordi de er helt urigtige.

Det ærede Medlem gav Udtryk for en rigtig Tankegang, da han sagde, at de, der sætter sig i Udgift, ogsaa selv maa tilvejebringe Pengene. Det er en meget rigtig Tankegang, naar man forstaa den rigtigt, men lige inden det ærede Medlem sagde det, havde det ærede Medlem sagt, henvendt til mig, at jeg burde forhøje det her foreslaaede Beløb, fordi Amtskommunerne udskrev saa meget mere i Aar. De to Ting staa jo ikke godt til hinanden. Altsaa, Amtskommunerne udskriver selv saa meget mere i Aar; hvad nu Grunden er, det bestemmer Amtskommunerne selv, men det kan ikke — det var det, jeg advarede imod før — være et tilstrækkeligt Argument for, at man siger: Vi udskriver saa og saa meget mere, saa maa Indenrigsministeren sørge for at skaffe Pengene. Det er altsaa ogsaa imod det ærede Medlems egne Principper. Det gaar ikke — og det tror jeg ogsaa det ærede Medlem ved nøjere Eftertanke vil være enig i —, det gaar ikke at udskille en enkelt Gruppe af Kommuner her i Landet og sige: De bestemmer selv deres Udgifter, men naar Budgettet er færdigt og vi ser, at Budgettet er steget, skal Indenrigsministeren tilvejebringe de Penge, som Budgettet er steget med.

Det ærede Medlem brugte ogsaa det Udtryk, at man i stigende Grad var klar over, at de Udgifter, som Amtskommunerne skulde afholde, ikke alene burde bæres af Ejendomsbesidderne. Men de Tal, jeg nævnte før, viser ogsaa, at sidste Aar anvendte Amtskommunerne 42 Mill. Kr., og af disse 42 Mill. Kr. blev de 25 udskrevet paa Amtskommunernes Ejendomme, medens derimod mellem 16 og 17 Mill. Kr. kom fra Staten. Det ærede Medlem brugte ogsaa Udtrykket „de stadige Forhøjelser af Amtsskatterne“. Det er ikke rigtigt. Lad os tage Udgangspunktet ved Udløbet